

יום א', י' בתמוז תשס"א (1 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

ידיעה מאתמול, ט' בתמוז: בשנת 3337(-423), התחזק הרעב בירושלים בעת המצור שהטיל נבוכדנאצר על העיר בסוף ימי בית המקדש הראשון. צדקיהו וכל אנשי חילו נסו מירושלים בלילה דרך מחילות תת-קרקעיות, ולא היו מוצאים אותם, אלא שה' יתברך שלח צבי לרדוף אחריהם ונמצאו יוצאים ממערה ליד יריחו. נתפסו והובאו אל נבוכדנאצר: "ותבוא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו. בחודש הרביעי בתשעה לחודש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ. ותיבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החומותיים ... וילכו דרך הערבה..." [ירמיה נב' 7-5] [ספר התודעה]

§§§

היום, י' בתמוז, בשנת תקצ"ד (1834-5594), ניצלה העיר צפת מפרעות הפלאחין הערביים הרוצחים ימ"ש. הרקע לאירוע: בשנות ה-30 של המאה ה-19 החלה תקופה חדשה בתולדות היישוב הישן בארץ-ישראל. בשנת 1831, נכבשה הארץ בידי שליט מצרים, מוחמד עלי. אחד האירועים שהתרחש בתקופה זו ושהטביע את חותמו על מבנה האוכלוסיה היהודית ועל פיזור ברחבי הארץ היה מרד נגד המצרים שפרץ בשנת 1834 שבו נפגעו יהודי ירושלים, חברון וצפת בידי הפלאחין המתקוממים שכבשו את הערים, רצחו ושדדו.

במשך כחודש ימים היו יהודי צפת נתונים לביזה ולהתעוללות, ומשהגיעו לעיר חיילים שנשלחו מטעם איבראהים פאשה, כבר היתה שכונת היהודים חרבה. בחברון נפגעו בני הקהילה גם מידי הצבא המצרי שהשתולל בעיר שנכבשה מידי המורדים. קהילת צפת לא הספיקה להתאושש מן הפרעות וכבר ניחתה עליה צרה חדשה, רעידת האדמה בשנת תקצ"ז (1837). על זה יבוא עוד במועדו. [האנציקלופדיה: "ההיסטוריה של ארץ-ישראל"]

§§§

בעת הזאת, שאנו מתכוננים למכביה ה-16, ניזכר כי לפני ארבע שנים, בשנת תשנ"ז (1997-5757), נהרגו היום (אתמול בלילה) 4 ספורטאים ונפצעו 62 מהמשלחת האוסטראלית למכביה כאשר קרס גשר שנבנה במיוחד למעבר המשלחות מעל לנהר הירקון. בחקירה, גילו כי עיקר הפגיעות נגרמו לא מעצם ההתמוטטות, אלא מבליעת מי הנחל, שמזרמת לתוכם פסולת תעשייתית רעילה.

§§§

מדור: "מכל מלמדי השכלתי":

בדף של יום ה' האחרון, בציטוט הראיון עם תא"ל אפי איתם, נאמר: "... על הרצפה היתה מונחת גופתה של דורה בלוך ז"ל." פנו אלי מספר קוראים ב"מחאה" שלא כן הדבר (וגם אני זוכר אחרת), ביניהם כותב לי אחד: "דורה בלוך היתה בבית חולים אוגנדי בעת שחרור החטופים. במבצע נהרגו שלושה חטופים למיטב זכרוני - שני גברים ואשה. (דבר לא זכור לי. העורך) ... כאמור דורה בלוך היתה בבית חולים כי יומיים לפני כן נתקעה עצם של דג בגרונה ורופא המליץ לשלוח אותה לבית החולים באוגנדה. יומיים לאחר המבצע פרצו אנשי בטחון לחדרה גררו אותה (נדמה לי שהיתה כבת 80) ועקבותיה נעלמו."

ועוד נאמר בראיון: "...אמרתי להם כי אנטבה היה ה"יישוב" המרוחק ומבודד ביותר שיכול להיות – יישוב במרחק 8000 ק"מ מכאן." לאמיתו של דבר, המרחק לאנטבה הוא כ-3500 ק"מ.

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

יום א', י' בתמוז תשס"א (1 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אינני יודע למה דברים לא נכונים אלה הופיעו בראיון, אך אשתדל להיות יותר ביקורתי בציטוט הדברים בהמשך...

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)